

دوشنبه ۲۳ شهریور ۱۴۰۵ - ۲ ربیع الثانی ۱۴۴۸ - ۱۴ سپتامبر ۲۰۲۶ - شماره ۹۰۳۳

منهای فوتبال

پیاتزا: مردم ایران ممنونم و به شما افتخار می‌کنم

داشت؛ تشکری صمیمانه بابت حمایت‌هایی که در طول مسابقات از تیم ملی انجام‌شد. پیاتزا تأکید کرد که به تیشم افتخار می‌کند و مردم ایران نیز باید به بازیکنان و تلاش آنها افتخار کنند؛این صحبت‌ها در شرایطی مطرح شد که شکست در فینال برای والیبال ایران بسیار سنگین بود. تیم ملی در صورت بازیکنانش حمایت کرد و گفت در والیبال، تیم باید می‌توانست سهمیه مستقیم المپیک را نیز به دست بیاورد، اما زاین در روز فینال عملکرد بهتری داشت.

این شکست پایان یک تورنمنت سخت برای شاگردان پیاتزا بود؛ تیمی که تا فینال عملکرد قابل قبولی داشت و امید زیادی برای کسب جام ایجاد نمجید کرد و خطاب به مردم ایران از حمایت آنها تشکر کرد.

تیم ملی والیبال ایران در فینال مسابقات قهرمانی آسیا مقابل ژاپن قرار گرفت و با وجود امید زیادی که برای کسب عنوان قهرمانی و سهمیه المپیک وجود داشت، در نهایت مغلوب میزبان

کاپیتان نامرئی ایران کارایی ۱۸ فقط با ۲ امتیاز!

ارسلان کاظمی شاید در جدول امتیازآورترین بازیکنان ایران مقابل اردن جایی نزدیک به صدر نداشت، اما امارهای فنی نشان می‌دهد کاپیتان باتجربه تیم ملی یکی از مؤثرترین بازیکنان ایران در این مسابقه بوده است؛ بازیکنی که تنها ۲ امتیاز گرفت اما با ثبت کارایی ۱۸، نقش مهمی در پیروزی پرامتیاز ایران ایفا کرد.کاظمی که سال‌هاست یکی از چهره‌های شناخته‌شده بسکتبال ایران محسوب می‌شود، در این مسابقه پیش از آنکه وظیفه اصلی خود را در امتیازآوری دنبال کند، در بخش‌های مختلف بازی به تیم کمک کرد. ریاندن، دفاع، جنگ زیر سبد و ایجاد موقعیت برای هم‌تیمی‌ها از جمله وظایفی بود که کاپیتان ایران بر عهده داشت.در بسکتبال، تعداد امتیازهای یک بازیکن همیشه تصویر کاملی از عملکرد او ارائه نمی‌کند و بازی کاظمی نمونه روشنی از همین موضوع بود. او تنها دو امتیاز به دست آورد، اما تأثیرگذاری‌اش در جریان بازی باعث شد شاخص کارایی او به عدد ۱۸ برسد؛ آماری که نشان می‌دهد کاپیتان ایران در بسیاری از اتفاقات مؤثر مسابقه حضور داشته است. کاظمی در سال‌های اخیر بارها چنین نقشی را در تیم ملی ایفا کرده است. بازیکنی که شاید همیشه در پایان مسابقه نامش در صدر جدول امتیازآوران دیده نشود، اما تجربه و توانایی‌اش در انجام کارهای کمتر دیده‌شده، برای کادر فنی اهمیت زیادی دارد.

در مسابقه برابر اردن نیز همین اتفاق افتاد. ایران برای کسب صدرنشینی گروه به کن نمایش مطمئن نیاز داشت و در چنین شرایطی حضور بازیکنی با تجربه کاظمی می‌توانست به حفظ تعادل تیم کمک کند.در نهایت، این کاپیتان «نامرئی» ایران بدون آنکه امتیاز زیادی به نام خود ثبت کند، یکی از بهترین بازیکنان تیم بود؛ آماری که بار دیگر نشان داد در بسکتبال، گاهی دو امتیاز می‌تواند ارزشی بیشتر از یک نمایش پرامتیاز داشته باشد.

جوکوویچ نمی‌خواهد این‌گونه از تنیس خداحافظی کند

نواک جوکوویچ هنوز آماده خداحافظی از تنیس نیست؛ ستاره صربستانی که در استانه ۴۰ سالگی قرار دارد، همچنان می‌خواهد در بالاترین سطح رقابت کند و پایان دوران حرفه‌ای خود را خودش انتخاب کند، نه اینکه مصدومیت یا افت ناگهانی او را مجبور به کنارت رفتن کند.جوکوویچ در سال‌های اخیر بارها درباره پایان دوران حرفه‌ای خود مورد سؤال قرار گرفته است. با این حال، عملکرد او نشان داده که هنوز انگیزه زیادی برای رقابت دارد.

او یکی از پرافتخارترین بازیکنان تاریخ تنیس است و سال‌ها در کنار رافائل نادال و راجر فدرر نسل طلایی این رشته را شکل داد. اکنون که قدرت از تنیس کنار رفته و نادال نیز کش‌هایش را اوخته، توجه‌ها بیش از گذشته به آینده جوکوویچ معطوف شده است.

با این حال، ستاره صرب نمی‌خواهد پایان داستانش شبیه یک خداحافظی اجباری باشد. او همچنان به دنبال این است که در مسابقات بزرگ حاضر شود و اگر قرار است روزی از تنیس خداحافظی کند، این اتفاق با تصمیم خودش و در شرایطی رقم بخورد که احساس کند زمان مناسب فرا رسیده است.

جوکوویچ در سال‌های اخیر حتی با وجود مشکلات جسمانی نیز بارها به مسابقات بازگشته و نشان داده هنوز از نظر ذهنی برای رقابت با نسل جدید آماده است.

ظهور بازیکنانی مانند کارلوس آلکاراس و یانیک سینر، شرایط را برای نسل قدیمی‌تر دشوارتر کرده، اما جوکوویچ همچنان یکی از مدعیان اصلی مسابقات بزرگ محسوب می‌شود.برای او پایان دوران حرفه‌ای باید به اندازه مسیر طولانی و پرافتخارش ویژه باشد. ستاره صرب نمی‌خواهد آخرین تصویرش از تنیس، تصویر بازیکنی باشد که به دلیل ناتوانی در ادامه رقابت کنار رفته است.به همین دلیل، فعلاً خداحافظی در برنامه او نیست و جوکوویچ می‌خواهد خودش زمان پایان این داستان را تعیین کند.

صدرنشینی بسکتبال ایران قطعی شد

تیم ملی بسکتبال ایران با عبور موفق از مرحله گروهی بازی‌های آسیایی ناگويا، جایگاه خود را در صدر جدول تثبیت کرد و با شرایطی مناسب راهی مرحله بعد شد.

ایران پس از شکست برابر قطر، در مسابقه دوم توانست چین‌تایپه را با نتیجه ۷۲ بر ۶۹ شکست دهد. این پیروزی اهمیت زیادی داشت، چراکه شاگردان سوتیرئوس مانولوپولوس را دوباره به مسیر صحت بازگرداند.در مسابقه بعدی، ایران برابر اردن قرار گرفت؛ دیداری که علاوه بر اهمیت امتیازی، برای مشخص شدن جایگاه نهایی تیم در گروه نیز تعیین‌کننده بود.ملی‌پوشان ایران در این مسابقه با ترکیبی از بازیکنان باتجربه و جوان حضور دارند و تلاش می‌کنند پس از نتایج متفاوت در ابتدای مرحله گروهی، خود را به جمع مدعیان برسانند.صدرنشینی برای ایران از این جهت اهمیت دارد که مسیر مناسب بعد از این نتج تأثیر قرار می‌دهد.

تیمی که در مرحله گروهی جایگاه بهتری داشته باشد، با شرایط مطلوب‌تری وارد مرحله حذفی خواهد شد.مانولوپولوس نیز در این مدت تلاش کرده ترکیب مناسبی برای تیم ملی پیدا کند. حضور بازیکنانی مانند محمد جمشیدی و ارسلان کاظمی در کنار چهره‌های جوان‌تر، ترکیبی از تجربه و انرژی را در اختیار کادر فنی قرار داده است.

بسکتبال ایران در سال‌های اخیر همواره یکی از قدرت‌های اصلی قاره آسیا بوده و انتظار از این تیم در بازی‌های آسیایی نیز بالاست.

حالا با قطعی شدن صدرنشینی، نگاه‌ها به مرحله بعد دوخته شده است، جایی که هر مسابقه اهمیت بیشتری پیدا می‌کند و یک اشتباه می‌تواند به معنای پایان مسیر قهرمانی باشد.

تیکاور ۳۰ امتیازی: جمشیدی اردن را سلاخی کرد!

محمد جمشیدی در دیدار ایران و اردن یکی از بهترین نمایش‌های خود با پیراهن تیم ملی را ارائه کرد و با یک بازی هجومی درخشان، بار دیگر نشان داد چرا یکی از مهره‌های مهم بسکتبال ایران محسوب می‌شود.

ایران برای تعیین تکلیف صدرنشینی گروه خود به مصاف اردن رفت و جمشیدی از همان دقایق ابتدایی نشان داد که قرار است یکی از چهره‌های اصلی مسابقه باشد.

گارد باتجربه ایران با شوت‌های موفق و تصمیم‌های درست در حمله، فشار زیادی روی دفاع اردن ایجاد کرد. هر بار که حریف تلاش می‌کرد فاصله را کاهش دهد، جمشیدی با یک حرکت یا شوت مهم دوباره جریان بازی را به سود ایران تغییر می‌داد.

او در نهایت ۳۰ امتیاز به دست آورد؛ آماری که او را به امتیازآورترین بازیکن ایران تبدیل کرد و نقش تعیین‌کننده‌اش در پیروزی را نشان داد. جمشیدی طی سال‌های گذشته یکی از مهره‌های ثابت تیم ملی بوده و تجربه حضور در مسابقات بزرگ آسیایی و بین‌المللی را دارد. همین تجربه در مسابقه‌ای که فشار زیادی روی ایران وجود داشت، به کمک تیم آمد.

در کنار امتیازآوری، جمشیدی از نظر روحی نیز یکی از بازیکنانی بود که تیم را جلو می‌کشید. ایران پس از شکست مقابل قطر، نیاز داشت واکنش مناسبی نشان دهد و پیروزی مقابل چین‌تایپه تا حدی این روند را آغاز کرده بود.

اما مسابقه با اردن آزمون جدی‌تری بود و جمشیدی دقیقاً در چنین مسابقه‌ای درخشید.

۳۰ امتیاز او تنها یک عدد در جدول آماری نیست؛ بلکه نشان‌دهنده عملکرد بازیکنی است که در زمان نیاز تیم، مسئولیت بیشتری پذیرفت و بار هجومی ایران را بر دوش کشید. اگر ایران در ادامه مسابقات بازی‌های آسیایی بتواند همین روند را حفظ کند، جمشیدی می‌تواند یکی از مهم‌ترین مهره‌های تیم در مسیر رسیدن به مراحل پایانی باشد.

۳۰ امتیاز او تنها یک عدد در جدول آماری نیست؛ بلکه نشان‌دهنده عملکرد بازیکنی است که در زمان نیاز تیم، مسئولیت بیشتری پذیرفت و بار هجومی ایران را بر دوش کشید. اگر ایران در ادامه مسابقات بازی‌های آسیایی بتواند همین روند را حفظ کند، جمشیدی می‌تواند یکی از مهم‌ترین مهره‌های تیم در مسیر رسیدن به مراحل پایانی باشد.

پیاتزا از همان ابتدای حضور در ایران بر ضرورت ساختن یک تیم رقابتی و منظم تأکید کرده بود و در این مسابقات نیز تلاش کرد از تمام ظرفیت موجود استفاده کند.حالا تیم ملی باید از تجربه این تورنمنت برای ادامه مسیر استفاده کند. شکست در فینال اگرچه تلخ است، اما مسیر طولانی والیبال ایران برای رسیدن به اهداف بزرگ‌تر همچنان ادامه دارد و پیاتزا نیز امیدوار است این نسل بتواند در مسابقات بعدی جبران کند.

حاجی‌پور: هیچ اهمیتی ندارد که بهترین شدم!

این بازیکن جوان یکی از مهره‌های مهم ایران در طول مسابقات بود و در چند مسابقه با عملکرد هجومی خود به کمک تیم آمد. حضور او در ترکیب ایران یکی از نکات مثبت این دوره از رقابت‌ها بود و در نهایت عملکردش باعث شد در جمع بهترین‌های تورنمنت قرار بگیرد.

با این حال، حاجی‌پور نگاه دیگری به این عنوان داشت. برای او نتیجه تیمی اهمیت بیشتری داشت و نایب‌قهرمانی نمی‌توانست جای قهرمانی را بگیرد. شکست برابر ژاپن در فینال شرایط را برای بازیکنان ایران تلخ کرد، چراکه تیم ملی با امید کسب جام وارد آخرین مسابقه شده بود. حاجی‌پور

علی حاجی‌پور یکی از بازیکنان برجسته تیم

ملی والیبال ایران در مسابقات قهرمانی آسیا بود و در پایان رقابت‌ها عنوان بهترین قطر پاسور مسابقات را به دست آورد؛ افتخاری فردی که خودش اما تأکید دارد ارزش چندانی در مقایسه با موفقیت تیمی ندارد.

حاجی‌پور در پایان مسابقات و پس از نایب‌قهرمانی ایران، درباره انتخابش به عنوان بهترین بازیکن پست قطر پاسور صحبت کرد. او تأکید داشت که اگر قرار باشد تیم ملی قهرمان نشود، عناوین فردی نمی‌توانند باعث خوشحالی واقعی یک بازیکن شوند.

مجازات FIVB: باخت به ژاپن تلخ‌تر شد

دست رفتن عنوان قهرمانی و سهمیه المپیک بود و حالا افت دو پله‌ای در رده‌بندی جهانی نیز به تلخی ماجرا اضافه شده است.

اهمیت رنکینگ جهانی در والیبال بسیار زیاد است، چراکه جایگاه تیم‌ها در قرعه‌کشی‌ها و مسیر حضور آنها در برخی مسابقات بین‌المللی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به همین دلیل، حتی یک مسابقه می‌تواند پیامدهایی فراتر از نتیجه همان دیدار داشته باشد.

تیم ملی ایران در طول این رقابت‌ها عملکرد خوبی داشت و تا فینال پیش رفت، اما در مسابقه نهایی نتوانست همان تیمی باشد که در

تولد دبیر اردوی تیم ملی کشتی را به هم زد!

مراحل قبلی دیده بودیم. زاین از همان ابتدای مسابقه فشار زیادی روی دریافت و حمله ایران وارد کرد و اجازه نداد شاگردان پیاتزا ریمت همیشگی خود را پیدا کنند. در نهایت سه ست پیاپی به سود ژاپن تمام شد. حالا ایران باید مسیر خود را دوباره از سر بگیرد. قهرمانی از دست رفته، سهمیه المپیک نیز فعلاً به دست نیامده و رنکینگ جهانی هم دو پله آسیب دیده است؛این همان «مجازات» تلخی است که یک شکست در مسابقه‌ای به بزرگی فینال می‌تواند برای یک تیم داشته باشد.

آنتونلی هشتمین برد فصل را در اسپانیا جشن گرفت

ورششتین با کسب رتبه دوم تلاش کرد امتیازات مهمی را برای ادامه رقابت قهرمانی جمع کند، اما همچنان فاصله قابل توجهی با آنتونلی دارد. نورس نیز با قرار گرفتن روی سکوی سوم، بخشی از امتیازات از دست‌رفته را جبران کرد، هرچند احتمالاً از نحوه تغییر نتیجه مسابقه رضایت چندانی ندارد. در پشت سر این سه راننده، شارل لکلرک از فراری چهارم شد. راننده موناکویی بخش قابل توجهی از مسابقه نسبتاً آرام نخستین گرندپری در پیست مادرینگ را در صدر سری‌ری کرده بود، اما در نهایت نتوانست خود را به سکو برساند.

جورج راسل، دیگر راننده مرسدس، پنجم شد و لیام لاسون از ردبول در جایگاه ششم قرار گرفت. فرانکو کولاپینتو، راننده آلپین، هفتم شد و اسکار پیاستری، دیگر راننده مک‌لارن، مسابقه را در رتبه هفتم به پایان رساند.آرودی لیندبلاد، راننده تازهوراد

به تیم ریسینگ بولز، نهم شد و نیکو هولکنبرگ از فرمول یک سابق مسابقه‌ای بود که بیش از هر چیز تحت تأثیر استراتژی، مدیریت لاستیک و زمان‌بندی پیت‌استاپ‌ها قرار گرفت. برخلاف بسیاری از مسابقات پرحادثه فصل، این مسابقه لحظات زیادی از هیجان مستقیم روی پیست نداشت، اما اتفاق VSC سرنوشت‌مبارزه برای پیروزی را تغییر داد. در نهایت، این آنتونلی بود که بیشترین بهره

را از شرایط برد. راننده جوان مرسدس با هشتمین پیروزی خود نتواند به آن فصل تغییر دهد، اما فعلاً تصویری از آینده مالی **NBA** و فضای قراردادهای چند سال آینده ارائه می‌دهد. برای تیم‌هایی که ستاره‌های بزرگی در اختیار دارند، این دو میلیون دلار اضافه می‌تواند بخشی از یک معادله بزرگ‌تر باشد؛ معادله‌ای که در آن حفظ ستاره‌ها، ساختن تیمی متوازن و عبور از محدودیت‌های مالی، هر فصل دشوارتر می‌شود.

خبر خوب برای تیم‌های NBA؛

سقف دستمزد

به ۱۷۶ میلیون دلار رسید

اتحادیه ملی بسکتبال آمریکا در تازه‌ترین برآورد خود، پیش‌بینی سقف دستمزد برای فصل ۲۰۲۷-۲۸ را اندکی افزایش داده؛ تغییریی که اگرچه در نگاه نخست تنها دو میلیون دلار به نظر می‌رسد، اما می‌تواند در برنامه‌ریزی مالی تیم‌ها و قرارداد ستاره‌های بزرگ لیگ تأثیر قابل توجهی داشته باشد.

طبق اطلاعاتی که منابع لیگ در اختیار «اتلنتیک» قرار داده‌اند، **NBA** پیش‌بینی جدید خود را به تیم‌ها اعلام کرده و انتظار می‌رود سقف دستمزد در فصل ۲۰۲۷-۲۸ به ۱۷۶ میلیون دلار برسد. همچنین خط مالیات تجمعی با همان **Luxury Tax Line** برای آن فصل حدود ۲۱۳ میلیون دلار پیش‌بینی شده است.

این رقم در مقایسه با پیش‌بینی قبلی **NBA** دو میلیون دلار افزایش داشته است. برآورد قبلی لیگ سقف دستمزد را ۱۷۴ میلیون دلار در نظر گرفته بود و حالا این رقم به ۱۷۶ میلیون دلار رسیده است.

در ظاهر، افزایش دو میلیون دلاری شاید چندان چشمگیر نباشد، اما برای تیم‌هایی که در محدوده سقف دستمزد فعالیت می‌کنند و به دنبال حفظ یا جذب ستاره‌های بزرگ هستند، حتی چنین تغییر کوچکی نیز می‌تواند اهمیت داشته باشد. به‌خصوص در سال‌هایی که قراردادهای حداکتری بخش بزرگی از بودجه باشگاه‌ها را به خود اختصاص می‌دهند.

رشد ۶.۷ درصدی در یک فصل

پیش‌بینی جدید **NBA** زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که آن را با سقف دستمزد فصل آینده مقایسه کنیم. سقف دستمزد فصل ۲۰۲۶-۲۷ در حال حاضر ۱۶۴.۹۶ میلیون دلار تعیین شده است. بنابراین رقم ۱۷۶ میلیون دلار برای فصل بعد از آن، نشان‌دهنده رشدی حدود ۶.۷ درصدی خواهد بود.

این میزان رشد با انتظاراتی که پس از امضای قرارداد تاریخی حق پخش تلویزیونی **NBA** شکل گرفته بود، فاصله دارد.

چند سال قبل و پس از امضای قرارداد جدید و بسیار بزرگ تلویزیونی لیگ، انتظار می‌رفت سقف دستمزد **NBA** برای دست‌کم چند سال با سرعتی نزدیک به ۱۰ درصد در هر فصل افزایش پیدا کند. افزایش درآمدهای حاصل از قراردادهای رسانه‌ای این امید را ایجاد کرده بود که تیم‌ها فضای مالی بسیار بیشتری برای پرداخت قراردادهای بزرگ در اختیار داشته باشند.

همین موضوع حالا به یکی از دغدغه‌های تیم‌هایی تبدیل شده که ستاره‌های بزرگ را با قراردادهای حداکتری در اختیار دارند. در شرایطی که سقف دستمزد لیگ با سرعتی کمتر از این میزان رشد کند، نسبت حقوق یک ستاره به کل سقف دستمزد تیم افزایش پیدا می‌کند.

به زبان ساده، بازیکنی که قراردادش در زمان امضا معادل درصد مشخصی از سقف دستمزد بوده، ممکن است در سال‌های بعد سهم بزرگ‌تری از فضای مالی تیم را به خود اختصاص دهد؛ حتی اگر افزایش حقوق او مطابق همان چارچوب از پیش تعیین‌شده باشد.

این مسئله برای تیم‌هایی که یک یا چند ستاره با قراردادهای سنگین دارند، اهمیت زیادی دارد. هرچه سهم ستاره اصلی از سقف دستمزد بیشتر شود، منابع کمتری برای تکمیل ترکیب باقی می‌ماند و مدیریت قراردادهای سایر بازیکنان دشوارتر خواهد شد. برای تیم‌های مدعی قهرمانی، این موضوع می‌تواند تفاوت میان حفظ یک ترکیب قدرتمند و مجبور شدن به از دست دادن بازیکنان مکمل را رقم بزند.

ویکتور ومانباما و شای

افزایش پیش‌بینی سقف دستمزد البته تنها برای مدیران باشگاه‌ها خبر خوبی نیست. بازیکنانی که قراردادهای حداکتری آنها از فصل آینده فعال خواهد شد نیز از افزایش این رقم سود می‌برند. از جمله مهم‌ترین بازیکنانی که تحت تأثیر این تغییر قرار می‌گیرند، ویکتور ومانباما و شای گیلجس-الکساندر هستند. هر دو ستاره در جمع بازیکنانی قرار دارند که قراردادهای حداکتری آنها از فصل آینده وارد مرحله اجرایی می‌شود. بنابراین هرچه سقف دستمزد لیگ بالاتر باشد، رقم قرارداد آنها نیز بر اساس فرمول‌های مربوط به قراردادهای مکس افزایش خواهد یافت.

ومانباما که هنوز در ابتدای دوران حرفه‌ای خود قرار دارد، یکی از مهم‌ترین درازی‌های آینده **NBA** محسوب می‌شود. ستاره فرانسوی سن‌آنتونیو اسپرز از همان نخستین فصل حضورش در لیگ نشان داد که می‌تواند در سال‌های آینده به یکی از چهره‌های اصلی **NBA** تبدیل شود.

گیلجس-الکساندر نیز در همین شرایط قرار دارد. ستاره اوکلاهما سیتی تاندر پس از تبدیل شدن به یکی از بهترین بازیکنان لیگ، قرارداد حداکتری خود را وارد مرحله‌ای قرار کرد که ارزش مالی آن با سقف دستمزد جدید ارتباط مستقیم دارد.

افزایش کوچک، تأثیر بزرگ

در نهایت، افزایش پیش‌بینی سقف دستمزد از ۱۷۶ به ۱۷۶ میلیون دلار شاید در مقیاس درآمدهای میلیارددلاری **NBA** عددی بزرگ نباشد، اما در سیستمی که میلیون‌ها دلار می‌تواند تعیین‌کننده وضعیت یک تیم زیر سقف دستمزد باشد، همین تغییر در اهمیت دارد.

مدیران تیم‌ها از مدت‌ها قبل برنامه‌ریزی مالی خود را بر اساس پیش‌بینی‌های **NBA** انجام می‌دهند. قراردادهای تمدیدی، جذب بازیکنان آزاد، استفاده از استثناهای مالی و حتی تصمیم درباره حفظ بازیکنان فعلی، همگی می‌توانند تحت تأثیر سقف دستمزد قرار بگیرند.

از طرف دیگر، این افزایش برای بازیکنانی که قراردادهای حداکتری آنها در سال‌های آینده فعال می‌شود، به معنای درآمد بیشتر خواهد بود. تیم‌هایی که ستاره‌های بزرگی در اختیار دارند، این دو میلیون دلار اضافه می‌تواند بخشی از یک معادله بزرگ‌تر باشد؛ معادله‌ای که در آن حفظ ستاره‌ها، ساختن تیمی متوازن و عبور از محدودیت‌های مالی، هر فصل دشوارتر می‌شود.

افزایش پیش‌بینی سقف دستمزد از ۱۷۶ به ۱۷۶ میلیون دلار شاید در مقیاس درآمدهای میلیارددلاری **NBA** عددی بزرگ نباشد، اما در سیستمی که میلیون‌ها دلار می‌تواند تعیین‌کننده وضعیت یک تیم زیر سقف دستمزد باشد، همین تغییر در اهمیت دارد. مدیران تیم‌ها از مدت‌ها قبل برنامه‌ریزی مالی خود را بر اساس پیش‌بینی‌های **NBA** انجام می‌دهند. قراردادهای تمدیدی، جذب بازیکنان آزاد، استفاده از استثناهای مالی و حتی تصمیم درباره حفظ بازیکنان فعلی، همگی می‌توانند تحت تأثیر سقف دستمزد قرار بگیرند.

از طرف دیگر، این افزایش برای بازیکنانی که قراردادهای حداکتری آنها در سال‌های آینده فعال می‌شود، به معنای درآمد بیشتر خواهد بود. تیم‌هایی که ستاره‌های بزرگی در اختیار دارند، این دو میلیون دلار اضافه می‌تواند بخشی از یک معادله بزرگ‌تر باشد؛ معادله‌ای که در آن حفظ ستاره‌ها، ساختن تیمی متوازن و عبور از محدودیت‌های مالی، هر فصل دشوارتر می‌شود.